

Poziv zdravom razumu

**Državne mere
za vakcinaciju
stanovništva
jesu afirmativne,
ali ih, kakve god
bile, protivnici
„čipovanja“ imenuju
diskriminatorским**

PIŠU
MIHAILO PAUNOVIĆ
I VOJISLAV TUFEGDŽIĆ

➤ Besmislene diskusije o bezbednosti vakcina nisu rođene s virusom korona. Dokazivanje smisla i svrhe bilo koje vakcine je oblast u kojoj odavno plove svetski teoretičari zaverе, uz očekivane sledbenike u Srbiji.

Od privođenja u policiju za njih je daleko delotvornija „vakcina“ koju im je još pre pet godina preporučio Roberto Burioni, italijanski profesor mikrobiologije i virusologije. U emisiji u kojoj ga je ugostio jedan od antivaksera, kratko mu je saopštio: „Zemlja je okrugla, nafta je zapaljiva, vakcine su bezbedne i efikasne. Sve ostalo su opasne laži.“

U potom objavljenoj knjizi „Zavera magaraca“ objasnio je zašto demokratija i sloboda govora nisu primenljive u nauci:

„O brzini svetlosti se ne odlučuje podizanjem ruku... Gvozdena kugla bačena u more uvek će da potone, čak i ako bi se referendumom utvrdilo da je

specifična težina gvožđa manja od težine vode... Fejsbuk i Tviter dali su reč svima. Možete ih naći, ove Magarce, kako govore o bilo kojoj grani ljudskog znanja. Svaki od njih kaže potpuno suprotno od onoga što nauka kaže...“

Izrael, Velika Britanija, Kina, Novi Zeland, Australija, SAD, države Dalekog istoka... primer su da masovna vakcinacija protiv virusa korona daje izuzetne efekte u suzbijanju pandemije. Donedavno su se stidljivo provlačili tonovi da bi vakcinacija protiv kovida možda mogla da bude obavezna, ali

➔ „Kada deca ne mogu da uđu u vrtiće, to je situacija u kojoj se kolektiv štiti od deteta koje je možda zarazno. Vi ne kažnjavate dete, vi štítite kolektiv“

je izvesno da, bar u dogledno vreme, nijedna država u svetu neće preuzeti rizik da donese takvu odluku; zbog ustava, ljudskih prava i slobode izbora svakog pojedinca. Iako vlade neće zahtevati obaveznu vakcinaciju, u mnogim zemljama privatnim firmama je, makar i prećutno, dozvoljeno da odluče da li će od svojih zaposlenih zahtevati imunizaciju. Kao i, primera radi, avio-kompanijama da li će usluge pružiti onima koji to odbiju.

Uvezeno antivakserско „znanje“ u Srbiji je relativno svežijeg datuma. „Virus ne postoji. Vakcina je zločin prema čovečanstvu. U pitanju je oduzimanje sloboda i kontrola ljudi“, napisao je jedan od ovdašnjih koje pominje profesor Burioni.

Odnos prema poslednjem u nizu virusa koji nas je zadesio ne može da potre postignuća u vezi sa obaveznim vakcinama. U Srbiji je zakonom propisano 10 vakcina protiv zaraznih bolesti koje se daju deci: tuberkulozni meningitis, difterija, tetanus, veliki kašalj, dečja paraliza, meningitis izazvan hemofilusom

SHUTTERSTOCK

influence tip B, male boginje, zauške, rubeola i zarazna žutica B. Deca su u ranom uzrastu najosetljivija na ove bolesti koje u velikom broju slučajeva mogu da se završe smrtnim ishodom. Efikasnost je između 85 i 100 odsto.

„Obavezna vakcinacija podrazumeva da država stoji iza efekta vakcine, da ona štiti kolektiv. Odbijanje na osnovu ličnog stava koji nije baziran na medicinskim razlozima sankcionisano je prekršajno. Tako, postoji prekršajna odgovornost roditelja ukoliko decu ne vakcinišu vakcinama koje su obavezne. Kada recimo deca ne mogu da uđu u vrtiće to je situacija u kojoj se kolektiv štiti od deteta koje je možda zarazno. Vi ne kažnjavate dete, vi štittite kolektiv. To su sankcije koje su srazmerne cilju koji se obaveznom vakcinacijom postiže. Sistem kao takav kod nas je u suštini dobro postavljen.“, kaže za „Ekspres“ Katarina Golubović, predsednica Komiteta pravnika za ljudska prava - Jukom.

Američki predsednik Džo Bajden naveo je da SAD planiraju da već do 19. aprila vakcinišu 90 odsto odraslih. S

➔ Obavezna vakcinacija kod nas podrazumeva pre svega prekršajnu odgovornost roditelja

obzirom na sadašnju dinamiku, ostvariva ambicija. U Izraelu su taj procenat već dostigli pa se život u zemlji u velikoj meri vratio u okviru ranije znanog. Barovi, hoteli i klubovi ponovo rade. Uvedena je i „zelena propusnica“ za kompletno vakcinisane pa oni mogu da idu na koncerte, u restorane, da putuju na turistička odredišta poput Egipta, Kipra, Grčke. Zdravstveni sistem propisuje obavezu za sve zdravstvene radnike da prime vakcinu. Ako to neće, biće prebačeni na poslove koji ne zahtevaju kontakt s pacijentima visokog rizika.

Problem je na drugoj strani jer pojedini poslodavci ne žele nazad da prime zaposlene koji odbijaju da se vakcinišu. Osim u domen privatnih prava, to spada i u oblast javnog zdravlja. Nekoliko

takvih slučajeva je već na sudu.

Sve češće se u svetu govori o privilegijama za vakcinisane. I nemački ministar zdravlja Jens Špan je naveo da država planira da im omogući privilegije. Nije objavio datum kada bi te regulative mogle da stupe na snagu, ali mediji veruju da bi to moglo da se desi narednih nedelja.

U Srbiji se o temi nagrada ne razmišlja decidno, mada je najava bilo. Uglavnom se čuje termin diskriminacija, ali se srazmerno malo govori o ugrožavanju zdravlja stanovnika od strane antivaksera i onih koji se sa opšteprihvaćenim merama prosto inate.

Razumni apeli nerazumnima ne daju željeni efekat. Boljim, što ne znači i idealnim, pokazali su se postupci privrednika koji su svojim zaposlenima ponudili finansijske nagrade. Kao što je pre nekoliko dana učinilo i rukovodstvo Valjaonice bakra Sevojno, odlučivši da sve vakcinisane radnike nagradi sa po 10.000 dinara. Sa velikim zanimanjem se očekuje reakcija „diskriminisanih“ u ovom slučaju ◀